

Minister Energii

BM-WPR.0510.131.2026.KK

Warszawa, 27.07.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do interpelacji posła Rafała Komarewicza o numerze 16219 w sprawie *ujednoczenia nadzoru rządowego nad polskim hutnictwem*, poniżej przedstawiam odpowiedź przygotowaną w porozumieniu z Ministrem Klimatu i Środowiska, Ministrem Rozwoju i Technologii oraz Ministrem Aktywów Państwowych.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dostrzega strategiczne znaczenie sektora hutniczego dla bezpieczeństwa gospodarczego państwa, rozwoju krajowego przemysłu oraz realizacji procesów transformacji energetycznej i technologicznej. Wsparcie konkurencyjności polskiego hutnictwa pozostaje jednym z istotnych elementów działań prowadzonych przez administrację rządową. Należy mieć na uwadze, że problemy, z którymi obecnie mierzy się polskie hutnictwo, mają złożony i szeroki charakter, a zarządzanie polityką gospodarczą, energetyczną czy klimatyczną, które leżą w gestii poszczególnych resortów, wymaga wnikliwego, angażującego podejścia, uwzględniającego wiele aspektów. W związku z tym kumulowanie tak licznych kompetencji w jednym miejscu, nie zawsze będzie się wiązało z usprawnieniem poszczególnych procesów.

Zgodnie z obowiązującym podziałem kompetencji w administracji rządowej, za dział administracji rządowej „gospodarka”, obejmujący, m.in. prowadzenie polityki przemysłowej, odpowiada Minister Finansów i Gospodarki. Do jego właściwości należą w szczególności kwestie kształtowania warunków podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej, działania na rzecz podnoszenia konkurencyjności i innowacyjności gospodarki, prowadzenie polityki przemysłowej, wspieranie transformacji w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym, a także udział w kształtowaniu polityki gospodarczej Unii Europejskiej. Minister wspiera warunki działania wszystkich przedsiębiorstw i uczestniczy w szeregu działań, które mają ograniczać skutki opisanych przez Pana Posła problemów.

Ze względu na członkostwo Polski w Unii Europejskiej działania krajowe na rzecz hutnictwa muszą być spójne z rozwiązaniami przyjmowanymi na poziomie unijnym. Z tego powodu Ministerstwo Rozwoju i Technologii aktywnie uczestniczy w pracach nad inicjatywami unijnymi, które mają wpływ na funkcjonowanie przemysłu, w tym energochłonnego, m.in. Clean Industrial Deal¹, Europejski Plan działania w zakresie stali i metali², czy Industrial Accelerator Act (IAA)³. Ministerstwo Rozwoju i Technologii uczestniczy również w pracach związanych z wdrażaniem ram pomocy państwa na rzecz wspierania Paktu dla czystego

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności dekarbonizacji, COM(2025) 85 final;

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Europejski plan działania w zakresie stali i metali, COM(2025) 125 final;

³ Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing a framework of measures for the acceleration of industrial capacity and decarbonisation in strategic sectors and amending regulations (EU) 2018/1724, (EU) 2024/1735 and (EU) 2024/3110 ; COM/2026/100 final;

przemysłu, tzw. CISAF⁴. Określa on m.in. warunki udzielania wsparcia dla działań służących poprawie dostępu do przystępnej cenowo energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych. Dopłata do cen energii dla przemysłu energochłonnego będzie mogła objąć obniżenie o co najwyżej 50% średniej rocznej hurtowej ceny rynkowej na obszarze rynkowym, na którym beneficjent jest podłączony, dla nie więcej niż 50% jego rocznego zużycia energii elektrycznej. Całkowite roczne zużycie energii elektrycznej można mierzyć albo w roku, w którym powstaje koszt kwalifikowalny, albo w roku poprzednim. Obniżki nie mogą skutkować ceną poniżej 50 EUR/MWh na kwalifikujące się zużycie. Aby uzyskać trwały wpływ, beneficjenci będą zobowiązani do dokonywania inwestycji, które przyczynią się do transformacji przemysłowej i obniżą koszty systemu energetycznego w perspektywie średnio- i długoterminowej. Obecnie trwają także prace nad koncepcją programu obniżenia cen energii według założeń opisanych powyżej. Projektowane rozwiązanie znajduje się na etapie prac przygotowawczych oraz konsultacji. Zgodnie z obecnie przyjętym harmonogramem, mechanizm obniżania cen energii elektrycznej w ramach programu miałby obowiązywać w latach 2027–2029, stanowiąc istotne wsparcie dla przemysłu w okresie transformacji energetycznej.

Ministerstwo Rozwoju i Technologii wprowadziło również mechanizm zaliczkowych wypłat rekompensat kosztów pośrednich dla sektorów energochłonnych oraz wcześniejsze rozliczanie ich części. Zaliczka stanowi tymczasowe wsparcie finansowe, rozliczane przy wypłacie rekompensat za dany rok (pierwsze zaliczki wypłacono w lipcu 2025 r.). Wprowadzenie systemu zaliczkowego wiąże się z szeregiem korzyści dla polskich przedsiębiorstw sektora energochłonnego. Przede wszystkim system zaliczkowy zapewnia stabilność prowadzenia działalności przez firmy, ponieważ pomaga utrzymać płynność finansową.

Dodatkowo funkcjonowanie sektora hutniczego pozostaje w istotnym stopniu uzależnione od regulacji środowiskowych i klimatycznych, zarówno krajowych, jak i unijnych. Dotyczy to w szczególności zasad ograniczania emisji przemysłowych, systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz wymogów związanych z transformacją energetyczną. W zakresie tych zagadnień działania prowadzi Minister Klimatu i Środowiska.

Niezależnie od powyższego część podmiotów prowadzących działalność w sektorze hutniczym funkcjonuje w ramach grup kapitałowych, w których prawa akcji lub udziałów wykonuje Skarb Państwa. W odniesieniu do nich kompetencje właścicielskie realizuje Minister Aktywów Państwowych. Należy jednocześnie zauważyć, że polski sektor hutniczy tworzą zarówno spółki z pośrednim udziałem Skarbu Państwa, jak i liczne podmioty prywatne, które stanowią zasadniczą część sektora.

Z kolei częściowa zbieżność z zadaniami Ministerstwa Energii w obszarze sektora hutnictwa wynika z faktu, iż stanowi on sektor energochłonny, a zatem ceny energii elektrycznej stanowią jeden z licznych czynników wpływających na sytuację przedsiębiorstw hutniczych. W Ministerstwie Energii prowadzone są zaawansowane prace Zespołu ds. poprawy efektywności kształtowania taryf sieciowych energii elektrycznej, których przedmiotem są m.in. rozwiązania dotyczące ulg sieciowych dla odbiorców energochłonnych oraz obniżenia kosztów ponoszonych przez odbiorców z tytułu opłaty jakościowej.

Ponadto, w zakresie działań dotyczących sektora hutnictwa w Ministerstwie Energii w ubiegłym roku prace prowadził także Zespół ds. wypracowania rozwiązań mających na celu poprawę funkcjonowania branży hutniczej, w skład którego wchodził przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju i Technologii, Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Ministerstwa

⁴ Komunikat Komisji pn. Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu, (Dz. Urz. UE C/2025/3602 z 04.07.2025 r.).

Aktywów Państwowych oraz Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej i Polskich Sieci Elektroenergetycznych. Powołanie tego gremium zostało zainicjowane w Ministerstwie Przemysłu, a jego działania miały charakter uzupełniający. Zespół nie był organem decyzyjnym ani wykonawczym i nie podejmował działań wdrożeniowych. Na podstawie postulatów branży zebranych i omówionych w trakcie jego prac, opracowano projekt dokumentu pn. „Rekomendacje dla zrównoważonego rozwoju przemysłu stalowego w Polsce”, zawierający identyfikację barier rozwojowych oraz katalog najpilniejszych działań wymagających podjęcia. Prace Zespołu miały charakter międzyresortowy i konsultacyjny, umożliwiając wypracowanie wspólnej diagnozy najważniejszych wyzwań stojących przed branżą hutniczą.

Specyfika opisywanego sektora oraz wielopłaszczyznowy charakter wyzwań związanych z jego funkcjonowaniem powodują, że zagadnienia dotyczące tej branży pozostają we właściwości kilku działów administracji rządowej, w szczególności w obszarze polityki przemysłowej, klimatycznej, środowiskowej, energetycznej oraz właścicielskiej. Znajduje to odzwierciedlenie w obowiązującym podziale kompetencji pomiędzy ministrów właściwych do prowadzenia działań w poszczególnych obszarach. Wsparcie dla sektora hutniczego wymaga ścisłej współpracy pomiędzy administracją rządową, przedsiębiorcami oraz stroną społeczną, która jest realizowana, a także udziału Polski w kształtowaniu polityk na poziomie europejskim. Z tego względu działania dotyczące hutnictwa są realizowane w formule międzyresortowej, co umożliwia uwzględnienie wszystkich czynników wpływających na konkurencyjność i rozwój branży z odpowiednią dbałością o każdą ze stron prowadzonego dialogu.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia Ministra

Marian Zmarzły

Podsekretarz stanu

27.07.2026

\$ezdPolePodpisu1

Do wiadomości:

1. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
2. Ministerstwo Klimatu i Środowiska
3. Ministerstwo Aktywów Państwowych
4. Ministerstwo Rozwoju i Technologii